

Kim kimi kandırıyor

Bir önceki yazımızda, bizim de katıldığımız "Okul, Çevre ve Toplum Sağlığı" konulu bir sempozyumda ele alınan konulardan ve basın ilgisizliğinden bahsetmiştik. Söz konusu sempozyumda konuşmacı olarak bizlerin arasında bulunan Türk sinemasının ünlü ismi Dr. Cüneyt Arkın'ın şu sözlerini hatırladıkça hala ürperiyorum!.. "Şu anda 135 ortaokul, alkol ve uyuşturucu kullanımından ötürü karantına altındadır."

Özellikle son yıllarda alkol, uyuşturucu ve sigara gibi geleceğimizi yok eden alışkanlıklara karşı, kayda değer en ciddi kampanyayı yürüten Cüneyt Arkın'ın söyledikleri bununla da kalmıyor. Aynı sempozyumda ifade ettiği tespitleri hayret verici: "Belirli kaynaklar, televizyon ve sinemalarda cinselliği vahşice sergileyerek, genç nesle sapıklık derecesine varan yöntem ve şekilleri özendirici hale getiriyor. Ülkemizde alkol, uyuşturucu ve benzeri maddeleri kullananların yaş ortalaması gün geçtikçe küçülüyor. Televizyonlarda kültür yok, sanat yok, eğitim yok, sadece zararına veya faydasına bakmadan bir kısım şeylere özendirme var." Belki konuyla doğrudan alakalı değil ama bizce çok önemli iki tespiti daha burada zikretmek istiyorum: "Artık insanlar şehitlerin cenazesine gitmez oldu. Eve alın teri ile ekmek getiren baba en büyük babadır."

Cüneyt Arkın'ın kendine has üslubu ile özellikle gençlerden oluşan dinleyicilerine film setlerinden, arkadaş çevresinden, gezip gördüklerinden ve yaşadıklarından verdiği canlı örneklerle "alkol, uyuşturucu ve sigara" konusundaki uyarıcı mesajlarından dolayı kendilerini tebrik ediyoruz. Kendi deyimi ile "Kara Murat şimdi Ak Murat" olmuşsa da o gençlerin gözünde her zaman Kara Murat olarak kalacaktır.

Büyük bir çoğunluğu özel teşebbüsler tarafından yürütülen ve eğitim çağındaki genç neslimizi dışarda bekleyen tehlikelere karşı bilinçli kılma ve uyarma hedef alan bu tür sosyal ve kültürel organizasyonlardan ne denli keyif ve haz alıyorsa, hangi temele ve mantığa dayandığı belli olmayan ve yine eğitim çağındaki gençlerimizi ve bu gençlerin eğitim ve öğretiminde bize göre yeri doldurulması pek de mümkün görülmeyen bazı eğitim ve öğretim kurumlarını hedef alan birtakım beyanatlardan da o denli üzüntü duyuyoruz.

21 Ekim 1996 Pazartesi günü yazılı basınımızın birinde yer alan Kahramanmaraş kaynaklı bir haberde Milli Eğitim Bakanı Prof. Dr. Mehmet Sağlam'ın "Öğrencilerimiz dershanelere köle yapılmaktan kurtarılacak. Aslında dershaneler birer kandırmacaya yöneliktir" şeklindeki açıklaması yayınlandı. Aynı haberde Prof. Dr. Sağlam'ın "Türkiye'de okullarda eğitimin 40-50 kişilik sınıflarda yapıldığını, amaçlarının bu rakamı 20-25'e indirmek olduğu" yönündeki sözlerine de yer verdi. Sayın Bakanımız şu anda "Milli Eğitim" olarak tanımladığımız devletimizin eğitim ve öğretiminden sorumlu en yetkili şahsiyettir. Kendi deyimi ile öğrencileri köle haline getiren ve kandırmadan başka bir görevleri olmayan dershaneler de ona bağlı birer kurum değil midir? Öğrencileri bu dershanelere köle yapmaktan kurtarmak da, devlet okullarındaki 40-50 kişilik sınıf mevcudlarının, 20-25'e indirilmesi de onun yetkisinde değil midir? "Dershaneyle gitmeyen bir öğrencinin üniversiteye girmesi hayaldir" gerçeğini doğuran Sayın Bakan'ın başında bulunduğu Milli Eğitim sistemi değil midir?

Prof. Dr. Sağlam'ın dershane düşmanlığına pek anlam veremedim. Devlet tarafından tespit edilen, yönetilen ve giriş koşulları belirlenen üniversitelerimize, yine devletimizin okullarından mezun gençler girmiyorsa suç Milli Eğitimde mi, yoksa devletin yapmadığını başanıp, bu gençlerin üniversiteye girişinde en büyük bilgi desteğini sağlayan dersanelerde mi? Öğrenciler kimin kölesi? Onları uyuşturucu batağına sokan beyaz zehir tacirlerinin mi, eğitim ve öğretim kurumlarının hemen yanı başındaki diskotek, bar, bira-hane ve benzeri yerlerin mi veya öğrencileri 40-50 kişilik mevcutta, üst üste oturtulan sıralarda, çoğu boş geçen veya da uğıltudan başka bir şeyin duyulmadığı sınıflara mahkum eden eğitim sisteminin mi? Veya bu olumsuzluklara dur diyecek yerde konuşmaktan öte bir şey yapmayan zihniyetlerin mi? Yoksa her sa-niye'nin bilgi ve beceri ile doldurulduğu, öğrencilerinin tamamını üniversiteye sokmak için aralarında bilgi ve hizmet rekabeti sergileyen dersanelerin mi?

Bir yandan henüz 15'ine varmamış gencecik beyinlerin alkol, beyaz zehir tacirleri, diskotek, bar, bira-hane ve benzeri eğlence yeri sahiplerinin elinde birer oyuncak olmasına duyulan üzüntü, öte yandan ise bütün bunlar karşısında devletin içinde bulunduğu acziyete şahit olmanın verdiği şaşkınlık.

Beklentimiz o idi ki: Sayın Bakanımız gençlerimizin eğitim ve öğretiminde bu denli önemli bir yere sahip olan dershaneleri karalamak yerine, bu kurumların verdiği bilim ve kültür hizmetini takdir etsin ve geleceğimizin teminatı olan gençlerimizin yetişmesine katkı sağlayan tüm kurum ve kuruluşları, yine onların geleceğini tehlikeye sokan yukarıda arz ettiğimiz olumsuzluklara karşı mücadeleye çağırırsın.